

HABER BÜLTENİ – ALMANYA VE AVRUPA

NR. 1: ŞUBAT 2018

ÖZET

BÜROMUZDAN HABERLER		– Vekalet işlerimizden
SIYASET VE EKONOMİ		– Siyaset – Ekonomi
ALMAN HUKUKU		– Eserler ve Satım Hukukunda Önemli Değişiklikler – Baden-Württemberg Eyaletinde Noterlik Reformu
İÇTİHATLAR		– Alman Federal Mahkemesi: İCSİD Kurallarını Uygulayan Tahkim Kararının Bağlayıcılığı – AB Divanı: Coty Germany GmbH vs. Parfümerie Akzente GmbH - İnternet Üzerinden Satışlar ve Lüks Markanın Korunması

Lenzhalde 68 – D-70192 Stuttgart
Tel: +49 (0) 711 / 997 977-0 – Tel: +49 (0) 711 / 997 977-20
eMail: info@rumpf-legal.com – www.rumpf-legal.com

in Kooperation mit: Rumpf Consulting Danışmanlık Hizmetleri Ltd. Şti.
Ömer Avni Mah. Meclisi Mebusan Cad. Molla Bayırı Sok. Karun Çıkması No: 1 Deniz Han Kat:2 Daire:10
TR-34427 Kabataş – İstanbul - Tel. +90 212 243 76 30 – Fax +90 212 243 76 35
info@rumpf-consult.com – www.rumpf-consult.com

Die Informationen in diesem Newsletter ersetzen nicht die anwaltliche Beratung.

BÜROMUZDAN HABERLER

VEKALET İŞLERİMİZDEN

Aralık ayında büyük bir ICC tahkim davası Prof. Dr. Christian Rumpf başkanlığında sonuçlandırılmıştır.

Prof. Dr. Christian Rumpf, Türkiye’den kaçırıldığı iddia edilen bir eski eser ile ilgili bilirkişi olarak tayin edilmiştir.

Aralık ayında, büromuz İstanbul’da yapılan bir ihale için Alman bir şirketin vekili olarak ihalenin olumlu sonuçlanması ve ilgili sözleşmelerin yapılmasında destekte bulunmuştur. Büromuz, İtalyan şirketleriyle yapılan taşeron sözleşmeleri ile alakalı süreçlere dahil olmuştur.

Türkiye’de şirket kuruluşu gibi konulara yönelik verdiğimiz danışmanlık hizmetlerimizde siyasi durumdan dolayı azalmalar görülmektedir. Buna karşın, Türkiye’den gelen isteklerde artış görülmektedir. İşlerin arasında, Almanya’da şirket kurmak ve muhtelif yatırım ve iş birliklerinde danışmanlık çoğunluktadır.

Türk-Alman hukuk ilişkilerinde, miras meselelerinde ciddi bir artış görülmektedir. Büromuz her iki ülkede yaşayan mirasçılara, özellikle terekede bulunan gayrimenkullerle ilgili, yardımcı olmaktadır.

SİYASET VE EKONOMİ

SİYASET

Almanya’da Eylül seçimlerinden sonra yeni hükümet hala kurulmamıştır. Geçici hükümet işlerinin başarı ile yürütüldüğü söylenebilir. 21 Ocak 2018 tarihinde SPD (Almanya Sosyal Demokrat Partisi) parti meclisi, CDU (Hristiyan Demokrat Birlik partisi) /CSU (Hristiyan Sosyal Birlik partisi) ile koalisyon görüşmelerine başlamaya onay vermiştir. Karar ciddi tartışmalardan sonra, oy çoğunluğuyla verildi.

EKONOMİ

Almanya’nın şu anda bir bütçe açığı yoktur. Ekonomi 2017 yılında %2,2 büyüme göstermiştir. İşsizlik oranı 2017 yılında ortalama %5,7 olarak belirlenmiştir. Almanya’da son yılların en yüksek işsizlik oranı 2005 yılında (%11,7) olarak kaydedilmişti.

(Kaynak: [statista](#))

Almanya’nın ekonomisi ile ilgili bilgi: [tatsachen-ueber-deutschland](#) (Türkçe).

ALMAN HUKUKU

ESERLER VE SATIM HUKUKUNDA ÖNEMLİ DEĞİŞİKLİKLER

1 Ocak 2018 tarihinde Almanya’da sözleşme hukuku ile ilgili bazı önemli değişiklikler yürürlüğe girmiştir. Biz burada sadece satım ve eser hukukunda bahsedeceğiz.

Alman satım ve eser hukuku, Türkiye’de de olduğu gibi, birbirlerine benzemektedir. Türk hukuk sisteminden farklı olarak, eser ve satım konularının birleştiren sözleşme türüne ayrı yer verilmiştir (§ 651 f. 1 c. 1 BGB). Bu sözleşme türü, siparişi verilen bir eserin tedarikini öngören sözleşmeye satım hukuku hükümlerini bağlar.

Değişiklik Avrupa Adalet Divanı ve bununla beraber Federal Mahkeme içtihatlarının kanun hükümleri haline getirilmesinden ibaret olup tüketici veya müşteriden, esnaf ve satıcı üzerinden üreticiye kadar olan sorumluluk zincirini kapsamaktadır.

Önceki düzenleme, bir satıcının bir ayıptan dolayı mevcut olan yeniden/ek ifa yükümlülüğüne yerine getirirken satıcının yenilenmiş eşyayı yerine koymak gibi ek yükümlülükleri kapsıyordu. Ancak, satıcının bu konuda toptancı veya üreticiye karşı bu zararın giderilmesini istemesi noktasında yeterli değildi.

Yeni düzenleme (Satımda: § 445a BGB; eserde [örneğin inşaat]: (§ 650a BGB), ek yükümlülükleri üreticinin sorumluluğu kapsamına alarak, diğer bir deyişle, ayıptan gerçekten sorumlu olan satıcıya yükleyerek AB mevzuatına uyumlu hale gelmiştir.

Düzenlemenin önemli bir unsuru, ek yükümlülük değerlerinin ‘makul’ olması gerektiğidir. Başka bir deyişle, sorumluluk ancak tamirat ve/veya ek yükümlülüklerin eşyanın öz değeriyle ve ayıbın mahiyetiyle orantılı bir nispetle sınırlıdır.

Düzenlemenin başka bir unsuru, ayıbın, eşyanın sorumluluğu iddia edilen satıcıdan diğer satıcıya devri sırasında mevcut olmasıdır. Sorumlu tutulan satıcı, eşyanın diğer tarafa devri sırasında ayıpsız olduğunu veya var olan ayıbın kendisine atfedilemeyeceğini ispatlayabiliyorsa, sorumluluktan kurtulur.

Eser hukukunda özellikle inşaat hukuku ile ilgili düzenlemeler göze çarpmaktadır. Değişiklikten önce, inşaat hukuku ile ilgili özel yasa hükümleri mevcut değildi. Bu durum §§ 650a vs. BGB ile değiştirilerek, Alman BGB (Madeni Kanun)’ye inşaat hukukuna özgü hükümlere yer verilmiştir.

İşveren ile yüklenici arasında akdedilen bir inşaat sözleşmesi gereği yapılacak eserde bir değişiklik talep edilirse ve işveren ile yüklenici arasında talebin açıklanmasından başlayarak 30 gün içerisinde mutabakat sağlanmıyorsa, işveren değişiklik konusunda tek taraflı olarak talimat verebilecektir. Yeni § 650c BGB bu konuda ücret ve masrafın hesaplanması için makul bir düzenleme getirmiştir.

İnşaat hukukunu ilgilendiren başka önemli bir düzenleme (§ 650g BGB) kabul işlemi ile ilgilidir. Eserin ayıplı olduğundan dolayı kabul işlemi reddeden işverenin, istek üzere yüklenici ile eserin durumu hakkında bir tutanak imzalaması gerekir. Bunu reddediyorsa veya yüklenicinin ilgili çağrısına uymuyorsa, yüklenici tutanağı tek taraflı olarak düzenleyerek

imza edebilir. Bu düzenleme ayıp ile ilgili sorumluluğun işveren veya üçüncü kişilerde olması durumunda önemlidir. Muhakeme bakımından tek taraflı imzalanan tutanak kesin delil mahiyetinde değildir, ancak ayıbın yükleniciden kaynaklanması hususunun işveren tarafından ispatlanması gerekecektir.

Düzenleme sadece tüketici hukukunda değil, tüccarlar arasında da geçerlidir. Değişiklik 31 Aralık 2017 tarihine kadar akdedilen sözleşmelere uygulanmaz.

(Kaynak: [Deutsche Handwerkszeitung](#))

BADEN-WÜRTTEMBERG EYALETİNDE NOTERLİK REFORMU

Almanya’da noterlikler Eyaletlerin yetkisine girmektedir. Bundan dolayı, Almanya’da muhtelif noterlik sistemleri vardır. Baden-Württemberg Eyaletinde ise, bu Eyalet II. Dünya Savaşından sonra üç eyaletin birleşmesiyle kurulduğundan, üç ayrı sistem vardı. Örneğin, Eyaletin Baden bölgesinde eski Fransız sistemi olan noterlikler devlet birimi olarak çalışıyorlardı. Württemberg bölgesinde ise hem devlet birimi hem özel çalışan şeklinde noterler vardı.

Baden-Württemberg Eyaletinde, devlet birimi gibi çalışan noterler çekişmesiz yargının bazı işlerine de bakarlardı. Örneğin, miras ile ilgili konularda sulh mahkemesinin görevlerini yerine getiriyorlardı.

1 Ocak 2018 tarihinden itibaren, Baden-Württemberg Eyaleti bu karmaşık sisteme el veda diyerek noterlikleri serbest mesleğe bırakmıştır. Bundan dolayı, şimdiye kadar devlet noteri olarak çalışan noterler ya yargıda bazı görevlere atanmışlar ya da talepleri üzerine serbest meslek sahibi olmalarına izin verilmiş ve bu şekilde noter mesleklerini sürdürmüşlerdir. Noterliklerde çalışanlar (sekreter, asistan vs.), kamu görevlisi statüsünden çıkarıldıklarından, özel sektör çalışanları gibi işlerine devam etmektedirler.

Reformun başka bir sonucu olarak, çekişmesiz yargı işleri noterliklerden alınıp yerel mahkemelere iade edilmiştir.

(Kaynak: [Notariatsreform](#))

VERGİ: BİLGİ DEĞİŞİMİ

30 Eylül 2017 tarihinde OECD ülkeleri arasında otomatik bilgi değişimi yürürlüğe girmiştir. Bu düzenlemenin amacı, uluslararası vergi kaçakçılığını ve kara para aklanmasını önlemekle beraber, uluslararası bağlamda ulusal vergi usullerini kolaylaştırmaktır. Bunun dışında bir bilgi değişimi olmayacaktır. Örneğin, insanların gayrimenkul veya motorlu araç sahibi olup olmadığı konusunda yabancı idareler bilgi almak durumunda olmayacaklardır. Diğer tarafta, bankalar yabancılar tarafından açılan hesapları vergi idaresine bildirmekle yükümlü olacaktır. Yerel vergi idareleri ise, bu hususları yabancıların ülkesine bildireceklerdir.

Almanya ile Türkiye arasında bu düzenleme, 1 Ocak 2018 tarihinden sonra oluşan olaylar için geçerli olacaktır.

(Kaynak: [Bundesfinanzministerium](#))

İÇTİHATLAR

ALMAN FEDERAL MAHKEMESİ: İCSİD KURALLARINI UYGULAYAN TAHKİM KARARININ BAĞLAYICILIĞI

Alman Federal Mahkemesi (Bundesgerichtshof) tenfiz prosedürü sırasında ICSID kurallarına uyan, Almanya-Tayland Yatırımların Korunmasına Dair Sözleşmeye dayanan 6 Ekim 2016 tarih ve E. I ZB 13/15 no.lu davada; tahkim kurulunun kendisinin yetkisini kabul eden kararının ancak çok sınırlı bir şekilde denetlenebileceğine karar vermiştir. Tenfiz davasında Alman Muhakeme Kanununun 1059 - 1061 maddeleri uygulanır. Bu bağlamda tenfiz mahkemesi tahkim kararının kamu düzenine aykırı olup olmadığı, savunma hakkının güvence altına alınıp alınmadığı gibi önemli ilkelere uyulup uyulmadığını araştırarak karar verir. Ancak, ticari tahkim davalarında uygulanacak kurallar devlet ile yatırımcı arasında yürütülen yatırım davalarında uygulanacak kurallardan farklı olabilecektir. Bir yatırım davasının temeli Yatırımın Korunmasına Dair bir Sözleşme olup, Alman Federal Mahkemesi bu uluslararası sözleşmenin ICSID sözleşmesi gibi hakem kararlarının ‘kesin’ olduğuna dair bir düzenleme getirirse, böyle bir düzenleme Alman Muhakeme Kanununa üstün hükümde olup hakemlerin kendilerinin yetkisini kabul eden karara da uygulanması gerekir.

(Kaynak: [Bundesgerichtshof](#))

AB DİVANİ: COTY GERMANY GMBH VS. PARFÜMERIE AKZENTE GMBH - İNTERNET ÜZERİNDEN SATIŞLAR VE LÜKS MARKANIN KORUNMASI (STAJYERİMİZ CEMRE AKSU TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR)

Avrupa Birliği Adalet Divanı, uzun süredir beklenen COTY Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH davasına ilişkin kararını 6 Aralık 2017 tarihinde yayınlamıştır. Bu karar, Frankfurt am Main Yüksek Eyalet Mahkemesinin AB Dikey Anlaşmalarda Blok Muafiyetler Yönetmeliğinin 4. Maddesinin b ve c fıkralarının söz konusu davaya uygulanışı açısından yönelttiği sorular üzerine verilmiştir.

COTY şirketi, Alman lüks kozmetik ürünler pazarında önde gelen aktör olup Parfümerie Akzente şirketini COTY markaları ürünlerin yetkili dağıtıcısı olarak atamıştır. Dağıtım faaliyetleri yapılan seçici dağıtım anlaşmasına göre dağıtıcının mağazalarında ve internet üzerinden gerçekleştirilebilmektedir. Parfümerie Akzente, ürünleri kendi internet sitesi ve üstelik ‘amazon.de’ platformu üzerinden dağıtmaktadır. Öte yandan, dağıtım yapılacak lokasyonların COTY tarafından onaylanması ve mobilya, dekor ve çevresel düzenlemeye ilişkin koşulları sağlaması gerektiği şartlarına yer verilmiştir. Bunun temel sebebi olarak ise pazarlamanın, sunumun ve satımının COTY marka ürünlerin lüks oluşunu vurgulaması gerektiği olarak gösterilmiştir.

Ana sözleşmeye ek anlaşmada, online satışların yetkili satıcının başka bir isimle gerçekleştirilmesi ya da yetkilendirilmemiş üçüncü partilerle iletişime geçilmesi engellenmiştir. Blok Muafiyet Yönetmeliği’nin yürürlüğe girmesinden sonra COTY şirketi dağıtım sözleşmelerini ve eklerini revize etmiş ve buna göre başka bir iş isminin kullanılması ve COTY tarafından yetkilendirilmemiş üçüncü kişilerle ürünlerin dağıtımına ilişkin olarak irtibata geçilmesi kesin olarak yasaklanmıştır. Sözleşmenin taraflarca onaylanmasını takiben, COTY ulusal mahkemede dava açarak Parfümerie Akzente şirketinin COTY markalı ürünlerin ‘ama-

zon.de' platformundaki satışlarının durdurulmasını talep etmiştir. İlk derece mahkemesi, bu talebi reddetmiş ve bu tip bir sözleşme şartının Yönetmelik'in 4. Maddesi kapsamında katı bir kısıtlama olduğu ve bu sebeple Alman Rekabet Hukuku ve aynı zamanda AB içtihatlarına aykırı olduğu kanaatine varmıştır. COTY'nin kararı temyiz etmesi üzerine Yüksek Mahkeme Divan'a yukarıda belirtilen anlaşma ve yönetmelik maddelerine ilişkin sorular yönelterek bir ön karar talep etmiştir.

Divan, lüks ürünlerin imajını korumak için oluşturulan seçici dağıtım sistemlerinin, sistemdeki dağıtıcıların objektif ve herkese uygulanan kriterlere göre seçildiği; sözleşme şartlarının dağıtılan ürünün kalitesini korumak ve düzgün kullanımı sağlamak için gerekli olduğu; bu şartların ölçülü olarak sözleşmenin muhtevasına dahil edildiği takdirde rekabete aykırı sayılmayacağını bir kez daha hatırlatmıştır. Bu sebeple, bir markanın, oluşturduğu seçici dağıtım sistemini oluştururken birtakım şartlar öne sürmesinin ürünlerinin lüks imajını korumak için hazırlanabileceği ancak bu şartların objektif, eşit ve ölçülü olması gerektiğini belirtmiştir. Bu noktada lüks ürünlerin satışında ürün kalitesinin yanında, marka tarafından oluşturulan lüks imajın da büyük önemi olduğu ve tüketicinin bu imaj sayesinde markayı diğerlerinden ayırabildiğine dikkat çekilmiştir.

İkinci olarak, yetkilendirilmemiş üçüncü partilerle irtibata geçmeyi ve fark edilebilir bir şekilde bu platformlar üzerinden satış yapmayı engelleyici sözleşme maddelerinin ise yine yukarıda sayılan şartların bulunması durumunda rekabete aykırı sayılmayacağını ve somut olayda ise bu şartların amazon.de platformu bakımından var olup olmadığına ulusal mahkeme tarafından bakılması gerektiğini belirtmiştir.

Son olarak ise, üçüncü kişilere ait internet platformlarının kullanılmasını engelleyici şartların, yetkilendirilmiş satıcının satabileceği bölgeye veya tüketicilere bir sınırlama getirmemesi sebebiyle Blok Muafiyet Yönetmeliği'nin 4. Maddesinin b ve c fıkraları kapsamında katı bir kısıtlama olmadığına karar vermiştir.

Güncel olarak yayınlanan Divan Kararı, son zamanların tartışmalı konusu olan internet satışları açısından açık ve anlaşılır bir yol haritası çizdiği açıktır. Online ticaret üzerinde tüm kapıları açık tutmaktansa, marka prestijini koruyucu objektif ve ölçülü şartlar getirmenin meşru bir gerekçe olduğuna karar veren Divan, hangi malların lüks marka sayılacağına yahut hangi şartların markanın lüks olma özelliğini koruyucu olduğuna karar vermeyi ise ulusal mahkemelere bırakmıştır.

(Kaynak: [AB Adalet Divanı](#))